

Pictura realistă (realistic painting) a jucat un rol de seamă în epocă, dar ea „continuă cu o mică variație tradițiile academice ale secolului al XIX-lea” spune Read de aceea nici pictura realistă rusă, nici cea mexicană nu-și vor găsi loc în paginile cărții sale. Dorința autorului este de a face o istorie a unui stil, a stilului modern și nu a unei perioade; de aceea opera lui Maurice Utrillo nu poate fi inclusă în pictura modernă.

În cele șapte capitole ale cărții, autorul dezvoltă principalele momente ale picturii moderne, începând cu originile artei moderne, continuând cu fovismul, cubismul, futurismul, dadaismul și suprarealismul primate prin prisma analizei stilului caracteristic flecărei mișcări; considerându-i deasupra tuturor curentelor artistice, autorul dedică lui Picasso, Klee și Kandinski întreg capitolul cinci continuând cu un studiu asupra originilor artei și dezvoltării ei în relații determinate de necesitatea interioară a artei în ultimele două capitole. În sprijinul argumentației teoretice autorul ne oferă o bogată ilustrație care ne întregeste imaginea asupra picturii moderne.

VIORICA FILIMON

G. WOODS, PH. THOMPSON, J. WILLIAMS, Art without Boundaries 1950—1970 with 333 illustration, 151 in colour (The World of Art Library: New Directions; Thames and Hudson), London 1972

Cei trei autori ai cărții „Arta fără bariere” practicieni și teoreticieni în același timp (Gerald Woods, pictor desenator, fotograf în același timp, a expus în Anglia, Italia, S.U.A. și este conferențiar la Facultatea politehnică de artă și desen din Brighton—Polytechnic Faculty of Art and Design; Philip Thompson, desenator lucrează la Școala centrală din Londra; John Williams, desenator, jurnalist predă la Departamentul comunicațiilor vizuale ale Politehnicii din Birmingham) ne semnalează atribute noi ale fenomenului artistic pe o perioadă stringent contemporană 1950—1970.

În societatea contemporană puternic industrializată, tehnicizată, artele capătă un conținut nou, noi forme de manifestare impunând, „ruperea barierelor tradiționale între pictură și sculptură, între pictură și film, film și tipărire, între artă și publicitate”. Acest lucru e susținut cu o serie de exemple în acest sens. „Astfel Rauschenberg” „scrie cu imagini fotografice pe plină”, „Antonioni” „pictăză cu filmul” „iar fotografia artistică a lui Brandt de Maré și Raymond Moore poate fi judecată după criteriile picturii.

Cei peste 70 de artiști selecționați de autori pentru ilustrarea perioadei 1950—1970, cu preocupări aparent diferite: pictori, arhitecți, gravori, desenatori, cinești, conturează evenimentul artistic contemporan. Autorii prezintă și opiniile lor despre artă, crezul lor artistic, subliniind tot ca o caracteristică contemporană inconsecvența propriilor afirmații. Sumarele date biografice prezentate alfabetic, dau cărții o deosebită utilitate.

VIORICA FILIMON